

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1974-31. marts 1975.

(Anden behandling af finanslovsforslaget (nr. 1) findes i tidenden sp. 2679, finansudvalgets tillægsbetænkning i tillæg D. sp. 213).

I tillægsbetænkningen var stillet 358 ændringsforslag.

Uden for tillægsbetænkningen var stillet 62 ændringsforslag af Knud Jespersen m. fl. (DKP) på blad nr. 283 (se tillæg D. sp. 486).

Uden for tillægsbetænkningen var endvidere stillet 120 ændringsforslag af finansministeren på blad nr. 284 (se tillæg D. sp. 486).

Uden for tillægsbetænkningen var endvidere stillet 19 ændringsforslag af finansministeren på blad nr. 285 (se tillæg D. sp. 486).

Uden for tillægsbetænkningen var endelig stillet 1 ændringsforslag af finansministeren på blad nr. 309 (se tillæg D. sp. 486).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Formanden:

Taletiden er for ordførerne indtil 15 minutter.

Ændringsforslag nr. 90 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Heinesen (S):

Det forslag til finanslov for 1974-75, som vi nu skal færdigbehandle, indeholder i forhold til budgetoverslaget langt større besparelser, end vi tidligere har gennemført. I det forslag, som den tidligere regering fremsatte den 30. november sidste år, var indarbejdet besparelser på 2,6 milliarder kr. Ved første behandling af finanslovsforslaget sagde jeg, at socialdemokratiet gerne ville medvirke til besparelser udover dem, som vi allerede havde gennemført.

Det er i overensstemmelse med denne tilkendegivelse, at socialdemokratiet i dag er

medforslagsstiller til besparelser på yderligere godt 700 mill. kr. Hvis disse forslag vedtages, og det er der jo god grund til at tro at de bliver, vil de samlede besparelser på finansloven i forhold til budgetoverslaget altså udgøre ca. 3,3 milliarder kr., og det er 5-6 gange mere, end der nogen sinde tidligere er sparet på en finanslov.

Ser vi bort fra den særlige omkostningsdæmpende ydelse, som er en engangsforanstaltning, er udviklingen i statens netto-udgifter regnet i faste priser og lønninger fortsat stabiliseret fra 1973-74 til 1974-75.

Jeg sagde også ved finanslovsforslagets førstebehandling, at vi ville afvise asociale spareforslag, og at det var afgørende for socialdemokratiets stillingtagen til besparelser, at den samlede økonomiske politik virkede socialt rimelig. Disse synspunkter har vi fastholdt under forligsforhandlingerne. Ingen af de spareforslag, som socialdemokratiet i dag anbefaler til vedtagelse i tinget, kan betegnes som asociale, og den økonomisk-politiske sammenhæng, hvori besparelserne gennemføres, er en anden end den, som regeringen lagde op til i forbindelse med finanslovsforslagets første behandling.

Forslaget om dyrtidstilskud, som ville have været et indgreb i de kollektive overenskomster, hvad man så ellers kan mene om det, er taget af bordet. Forslaget om en nedsættelse af overgrænsen for den amtskommunale grundskyldpromille er forkastet. Beskatningen af de større formuer er blevet skærpet i forhold til regeringens forslag. Regeringen har fremsat forslag om forhøjelse af selskabsskatten, om lov om markedsføring og et forbrugerklagenævn, og samtidig hermed er der vel håb om, at vi nu til trods for visse partiers modstand får løst en væsentlig del af problemerne i forbindelse med nulindkomsterne på grundlag af finansministerens eget forslag og på grundlag af socialdemokratiske forslag. Det er bl. a. på denne økonomisk-politiske baggrund at socialdemokratiet har kunnet medvirke til gennemførelsen af yderligere besparelser.

Det har ligeledes været af afgørende betydning for os, at forliget mellem de 4 partier indebærer, at besparelser ud over dem, som forligspartierne i dag stiller forslag om, kun kan gennemføres for finansåret 1974-75, hvis de 4 partier er enige herom. Vi kan naturligvis ikke vide nøjagtigt, hvilke andre